

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende vedrørende Kommissionens åbenbart urigtige skøn

— Kommissionen undlod at tage hensyn til den omstændighed, at sondringen mellem »normale« og »supplerende« ydelser, der blev leveret af ledelsespартnerne/aktionærerne i forbindelse med de pågældende projekter, kunne være foretaget med hensyn til karakteren af sådanne ydelser, ordlyden af og formålet med bestemmelserne i sagsøgerens vedtægter på det pågældende tidspunkt og bestemmelserne i afgørelsen af 20. december 2010 truffet på sagsøgerens ledelsespартneres/aktionærers generalforsamling.

2. Andet anbringende vedrørende Kommissionens andet åbenbart urigtige skøn.

— Kommissionens betragtning, hvorefter det er i sin egenskab af administrator som sådan, at vedkommende er udelukket fra at levere andre ydelser til sagsøgeren i henhold til en ansættelseskontrakt med et egentligt underordningsforhold, er i strid med Unionens retsinstitansers faste retspraksis. Under alle omstændigheder har sagsøgeren fremlagt tilstrækkelige beviser for Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur og for Kommissionen til at fastslå, at projektlederens kontrol af administratoren var reel og opfyldte de kriterier, der er fastsat i retspraksis, om at der skal foreligge et egentligt underordningsforhold.

Sag anlagt den 4. marts 2015 — RFA International mod Kommissionen

(Sag T-113/15)

(2015/C 155/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: RFA International, LP (Calgary, Canada) (ved advokaterne B. Evtimov og M. Krestiyanova)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens gennemførelsesafgørelser C(2014) 9805 final, C(2014) 9806 final, C(2014) 9807 final, C(2014) 9808 final, C(2014) 9811 final, C(2014) 9812 final og C(2014) 9816 final af 18. december 2014 vedrørende ansøgninger om tilbagebetaling af antidumpingtold betalt på import af ferrosilicium med oprindelse i Rusland annulleres helt eller delvist.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anført tre anbringender til støtte for søgsmålet.

1. Første anbringende om at Kommissionen har begået en retlig fejl som følge af en tilsidesættelse af og/eller en fejlagtig fortolkning af antidumpinggrundforordningens ⁽¹⁾ artikel 2, stk. 9, og/eller et åbenbart fejlagtigt skøn, idet den fandt, at det var irrelevant i forhold til antidumpinggrundforordningens artikel 2, stk. 9 — også i forbindelse med retlig prøvelse — om der forelå en enkelt økonomisk enhed. Sagsøgeren har også anfægtet følgeslutningen om, at der burde foretages fuldt fradrag for omkostninger og fortjeneste for alle indberettede salg, inklusive eksportrelaterede omkostninger og en rimelig fortjeneste, fra den beregnede eksportpris.

2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af antidumpinggrundforordningens ⁽²⁾ artikel 11, stk. 10, og et åbenbart fejlskøn ved Kommissionens fradrag af antidumpingtolden fra den beregnede eksportpris. I henhold til sagsøgeren burde Kommissionen, selv hvis Kommissionens fremgangsmåde blev anvendt, have fundet, at betingelserne i artikel 11, stk. 10, var opfyldte i det mindste for en del af de beløb, der blev ansøgt om. Med det andet anbringende gøres også gældende, at antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 9, er blevet tilsidesat som følge af Kommissionens fremgangsmåde ved bedømmelsen af, om tolden korrekt afspejles i gensalgsprisen, hvilket afviger fra den fremgangsmåde, der blev anvendt ved den sidste undersøgelse, som førte til tolden.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af antidumpinggrundforordningens ⁽³⁾ artikel 11, stk. 9, og artikel 18.3.1 i WTO's antidumpingaftale, som fandt sted, da Kommissionen anvendte en ny fremgangsmåde ved fastlæggelsen af beregnede normale værdier, og ikke kunne begrunde denne fremgangsmåde med nogen relevant ændring i omstændighederne.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343 af 22.12.2009).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343 af 22.12.2009)

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343 af 22.12.2009)

Sag anlagt den 18. marts 2015 — El Corte Inglés mod KHIM — Grup Supeco Maxor (Supeco)

(Sag T-126/15)

(2015/C 155/40)

Stævningen affattet på spansk

Parter

Sagsøger: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J.L. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Grup Supeco Maxor, SL (Madrid, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: Grup Supeco Maxor, SL

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke indeholdende ordbestanddelen »Supeco« — registreringsansøgning nr. 10 884 741

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. december 2014 af Femte Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 112/2014-5)

Påstande

— Afgørelse truffet den 4. december 2014 af Femte Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 112/2014-5) annulleres, for så vidt som den delvis giver medhold i ansøgerens klage og ophæver indsigelsesafdelingens afgørelse om delvis medhold i indsigelse nr. B 2 054 040 og delvist afslag på registrering af EF-varemærke nr. 10 884 741 »Supeco« (figurmærke).